

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119213942
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119213942.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. U. XX, XXX XX C. U., o zaplatenie 340,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9Csp/12/2019-161 zo dňa 9. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9Csp/12/2019-161 zo dňa 9. decembra 2020 v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety **p o t v r d u j e** .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu **100 %**.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 9Csp/12/2019-161 zo dňa 9. decembra 2020 prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 340,06 Eur spolu s úrokom vo výške 17,90 % ročne z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou žalobu v požadovanej zvyšnej časti úroku z omeškania zamietol a treťou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude rozhodnuté o ich výške.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 25.01.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 340,06 Eur spolu s úrokom vo výške 17,90 % z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia, úrokom z omeškania 5,05 % z tejto sumy od 23.01.2019 až do zaplatenia. Zistil, že žalobca, ako právny nástupca Sberbank Slovensko a.s. sa domáhal od žalovaného plnenia z titulu uzatvorenej rámcovej zmluvy o bežnom účte so žalovaným zo dňa 11.05.2016, ako aj zmluvnými dojednaniami vo všeobecných obchodných podmienkach, s ktorými sa žalovaný pri podpise rámcovej zmluvy oboznámil a ktoré boli jej súčasťou. Na základe tejto zmluvy bol zriadený pre žalovaného bežný účet a boli mu poskytované služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca formou povoleného prečerpania, ktorú však žalovaný nevyužil. Za vedenie účtu bol povinný žalovaný platiť poplatok podľa aktuálneho sadzovníka. Konštatoval, že žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Jej výšku žalobca preukazoval výpismi z účtu. Žalobca poukázal na znenie všeobecných obchodných podmienok bod 3.3 písm. a) a b) definujúce prekročenie na bežnom účte v súlade so znením § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov

a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vo vzťahu k požadovaným úrokom z prekročenia žalobca odkázal na § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že žalovaný bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe informovaný cez všeobecné obchodné podmienky, sadzobník zverejnený na webovej stránke, výpismi z účtu, prípadne mal možnosť sa informovať v každej pobočke banky. Výška úroku 17,9 % vyplýva z bodu 4.2 zmluvy v spojení s príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok v súlade s bodom 3.3 písm. n), 3.11 písm. c), 4.2 všeobecných obchodných podmienok. Úrok z omeškania požadoval žalobca v zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie po opätovnom preskúmaní žalobcom uplatneného nároku po vydaní zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. . 41CoCsp/18/2020- 34 zo dňa 10.06.2020 zistil, že predmetom sporu bol nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu Sberbank Slovensko a.s. v rámci svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba nekonajúca v rámci obchodnej činnosti (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich). Konštatoval, že zmluva mala byť uzatvorená v zmysle ustanovenia § 708 Obchodného zákonníka, v ktorom je upravené, že na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Žalobca doložil žiadosť o otvorenie bežného účtu podpísanú žalovaným dňa 11.05.2016 a rámcovú zmluvu o bežnom účte a o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania podpísanú oboma stranami dňa 11.05.2016. Ďalej zistil, že v bode 4.2 Rámcovej zmluvy sú uvedené podmienky povoleného prečerpania: maximálny úverový rámec 5.000,-- Eur, číslo bežného účtu, podmienky čerpania, splácania úveru s tým, že zmluva o úvere bola dojednaná na dobu neurčitú. Úroková sadzba v čase uzatvorenia zmluvy bola dohodnutá vo výške 17,90 %, inak variabilná. Podrobnosti o zmene úrokovej sadzby a práve odstúpiť od zmluvy mali byť upravené v zmluve alebo v obchodných podmienkach. V bode 5.6 je uvedené, že rovnako výpočet, splatnosť a započítanie úrokov je upravené v obchodných podmienkach. V bode 8. rámcovej zmluvy je uvedené, že súčasťou zmluvy sú aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky a sadzobník, ktoré boli žalovanému predložené.

4. Zistil, že žalobca v žalobe preukazoval výpočet dlžnej sumy rozdielom medzi všetkými debetnými a kreditnými obrátmi a záporným zostatkom na účte ku dňu 31.03.2018. Žalobca v žalobe špecifikoval históriu transakcií na účte žalovaného, z toho kreditné vo výške 38.395,85 Eur a debetné vo výške 38.735,91 Eur, ktorých rozdiel zodpovedá žalovanej sume. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd prvej inštancie k názoru, že žaloba žalobcu je v časti zaplatenia sumy 340,06 Eur dôvodná. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným bola dňa 11.05.2016 uzavretá zmluva o bežnom účte, v zmysle ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť pre žalovaného bežný účet a poskytovať k nemu platobné služby v dohodnutom rozsahu. Vzhľadom na postavenie žalovaného v danom vzťahu, ktorý vystupoval ako spotrebiteľ a tiež postavenie právneho predchodcu žalobcu ako dodávateľa, súd prvej inštancie aplikoval na tento zmluvný vzťah ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu a dôkazov ním predložených, súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy 340,06 Eur za nesporný. Z jednotlivých výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že v zmysle dojedanej zmluvy o bežnom účte právny predchodca žalobcu prijímal na tento bežný účet peňažné vklady, resp. platby uskutočnené v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a zároveň z peňažných prostriedkov na tomto účte vyplácal požadované sumy, resp. uskutočňoval platby určeným osobám. Za poskytovanie týchto služieb bol v zmysle zmluvných dojednaní žalovaný povinný platiť poplatky za vedenie účtu, resp. poplatok za dojednaný program služieb a v prípade, že jednotlivé transakcie presiahli rámec tohto programu služieb, aj ďalšie poplatky s tým spojené. Súd prvej inštancie teda vyhovel žalobe žalobcu v časti žalovanej sumy 340,06 Eur, keďže podľa výpisu z účtu žalovaného ku dňu 31.01.2018 bol na tomto účte evidovaný debetný zostatok v tejto sume a tento bol žalovaný povinný žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi uhradiť.

6. Námietky žalovaného súd prvej inštancie považoval za neopodstatnené. Tvrdenie žalovaného, že už nie je dlžníkom, nebolo preukázané. Žalovaným predložená zmluva o prevzatí dlhu sa jednak nevzťahuje na pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania a jednak nebolo preukázané, že veriteľ (žalobca) v zmysle § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka s prevzatím dlhu súhlasil. Ďalšiu námietku žalovaného ohľadom duplicitného vymáhania pohľadávky súd prvej inštancie nepovažoval za pravdivú. V konaní sp.zn. 16Csp/160/2018, o ktorom hovorí žalovaný vo svojom vyjadrení, sa vymáha úplne

iná pohľadávka, žalobcom je iný subjekt a nijak nesúvisí s predmetom tohto súdneho konania. V konaní sp.zn. 16Csp/160/2018 je v súčasnosti žalobcom obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorému bola postúpená pohľadávka od VÚB a.s. ako právneho nástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.. Nárok vyplýva zo zmluvy o pôžičke č. 8014148 zo dňa 02.12.2014, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 16.000,-- Eur. V konaní sp.zn. 13Csp/32/2019 je žalobcom spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o., ktorá pohľadávku nadobudla postúpením od Prima banka Slovensko a.s.. Svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631045 uzatvorenej dňa 13.05.2016, ktorej predmetom bol úver vo výške 12.500,-- Eur. Zmluvu uzatvárala Sberbank Slovensko, a.s., pričom Prima banka Slovensko a.s. je jej právnym nástupcom.

7. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku za podmienok, na akých sa na jeho platení v rámcovej zmluve bode 4.2. so žalovaným dohodol, a to vo výške 17,90 % ročne. Tento mu súd prvej inštancie priznal v rozsahu, ako si ho uplatnil žalobca od 23.01.2019 do zaplatenia.

8. Pokiaľ šlo o uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, súd prvej inštancie zistil, že je žalobcom uplatnený v nesprávnej výške. V čase 23.01.2019 od kedy si žalobca úrok z omeškania uplatňuje bol úrok 5 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.01.2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. V tejto súvislosti konštatoval, že v občianskom právnych vzťahoch nie je možné dohodnúť si úrok z omeškania prevyšujúci hornú hranicu úroku z omeškania obsiahnutú v kogentnej právnej úprave, a to v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z.

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V predmetnej veci mal plný úspech žalobca, a teda mu vznikol voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti prvej a tretej výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach považuje za vecne nesprávny a nezákonný. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Uviedol, že na pojednávanie konané dňa 09.12.2020, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, bolo predvolanie zaslané jeho právnomu zástupcovi JUDr. Pavlovi Zummerovi, ktorý pred týmto pojednávaním zomrel. Napriek tomu sa pojednávanie uskutočnilo a súd prvej inštancie na tomto pojednávaní rozhodol v jeho neprospech, čím mu boli upreté práva na zastúpenie a riadnu obhajobu, ako aj porušené právo na spravodlivý proces. Túto skutočnosť súdu prvej inštancie oznámil telefonicky, no súd prvej inštancie aj napriek tomu konal bez toho, aby mu dal čas na nájdenie si nového právneho zástupcu, prípadne mohol predvolať aj jeho osobne, čo sa však nestalo.

11. Ďalej uviedol, že odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k uplatnenému nároku je nedostatočné, nakoľko z neho nie je zjavné, z čoho žalovaná suma, ktorú má zaplatiť pozostáva. Vzhľadom na to, že v rozhodnutí neboli konkrétne špecifikované jednotlivé poplatky, nie je zjavné, či debetný zostatok naozaj predstavoval súčet týchto poplatkov. Vyslovil názor, že suma 340,06 Eur nemôže predstavovať prekročenie podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko aj súd prvej inštancie konštatoval, že v rámci rámcovej zmluvy mal povolené prečerpanie o maximálny úverový rámec až do výšky 5.000,-- Eur, čo patrí pod § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch. Až nad túto sumu by bolo možné operovať s pojmom prekročenie, a teda aj úrok 17,9 % je súdom priznaný nezákonne. Vyslovil názor, že v danom prípade nie je možné aplikovať ani § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

12. Namietal, že úrok vo výške 17,9 % považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento mal byť aj podľa ustálenej judikatúry na úrovni priemernej úrokovej sadzby, ktorá za rok 2016 pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov predstavovala 9,15 %. Preto vyslovil názor, že súd prvej inštancie mal takýto neprimerane vysoký úrok ex offa nepriznať. Podľa názoru žalovaného úročiť sa uvedeným úrokom môžu iba požičané finančné prostriedky, ale nie poplatky a pod. Pokiaľ ide o uplatnené poplatky, potom nemôže ísť o dlžnú sumu zo spotrebiteľského úveru poskytnutého žalobcom jemu.

13. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie na nevysporiadal s jeho návrhom na odročenie pojednávania až do ukončenia trestnej veci s p. Likavcovou, ktorá s týmto prípadom bezprostredne súvisí a tiež nereflektoval na jeho návrh na výsluch p. Likavcovej, pričom s týmto sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal.

14. Taktiež namietal, že ustanovenie všeobecných obchodných podmienok o fikcii doručenia predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka, pretože takto koncipovaná fikcia doručenia sa neprijateľným spôsobom odkláňa od platnej právnej úpravy Občianskeho zákonníka, ako aj od ustálenej judikatúry v tejto oblasti.

15. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uvádzal, že ide o nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o bežnom účte a ďalej uvádzal, že ide o rámcovú zmluvu žalovaný uviedol, že mu nie je jasné, o aký konkrétny nárok, na akej konkrétnej zmluve ide. Tiež mu nebolo zrejmé, či všeobecné obchodné podmienky boli k zmluve o bežnom účte, alebo k rámcovej zmluve, resp. nejakej inej zmluve o spotrebiteľskom úvere tie isté, s ktorými sa súd prvej inštancie oboznámil. Uviedol, že ak v danom prípade malo ísť o poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom vo výške 12.500,-- Eur, mal žalobca s týmto úverom postúpiť aj predmetnú pohľadávku spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorý si od neho uplatňuje v konaní vedenom pod sp.zn. 13Csp/32/2019, pričom mal za to, že ide o duplicitné vymáhanie pohľadávky. Vyslovil názor, že nárok žalobcu nie je riadne identifikovaný a následne aj špecifikovaný, a teda je nedôvodný. Zdôraznil, že pokiaľ ide o debetný zostatok z bežného účtu, tento sa mal považovať za povolené prečerpanie podľa rámcovej zmluvy, na ktoré sa ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktoré sa odvoláva súd prvej inštancie aj žalobca, nemôžu aplikovať.

16. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd prerušil predmetné konanie do vyriešenia trestnej veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/41/2018 proti p. Likavcovej, v ktorom si uplatňuje náhradu škody, ktorá bezprostredne súvisí s prejednávanou vecou. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje sa napadnutou časťou rozsudku súdu prvej inštancie a považuje ho v tomto rozsahu za vecne a právne správny. Mal za to, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne odôvodnenie smerujúce k spochybneniu jeho nároku vo veci samej a že dostatočne špecifikoval a predloženými dôkazmi preukázal dôvodnosť svojho nároku proti žalovanému. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že mu bol poskytnutý úver formou povoleného prečerpania. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že hoci bol v zmluve o účte uvedený maximálny úverový rámec 5.000,-- Eur ako možnosť zriadenia povoleného prečerpania na účte do uvedenej sumy, žalovaný túto možnosť nevyužil, pričom uvedené uviedol už v samotnej žalobe. Uviedol, že žalovaný ako majiteľ účtu bol podľa bodu 3.1 písm. e) všeobecných obchodných podmienok povinný dodržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov, pričom žalovaný túto povinnosť porušil. Svoj nárok si uplatnil z titulu prekročenia, v danom prípade žalovanému nebol poskytnutý úver, a preto mal za to, že je bezpredmetné aj tvrdenie žalovaného o neprijateľnosti výšky úroku, keďže tento si uplatnil z titulu prekročenia vo výške 17,9 % a porovnávanie tohto typu úroku s úrokovými sadzbami spotrebiteľských úverov so splatnosťou nad 5 rokov je absolútne neopodstatnené. Vyslovil názor, že ustanovenie o fikcii doručenia je platné, ktoré nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na nemeckú a rakúsku právnu úpravu týkajúcu sa regulácie perfektnosti právnych úkonov medzi neprítomnými. Z ustanovenia § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva možnosť zmluvných strán si upraviť vzájomné práva a povinnosti. Nakoniec uviedol, že konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/41/2018, na ktoré žalovaný poukázal vôbec nesúvisí s predmetným konaním a návrh žalovaného na prerušenie tohto konania je irelevantný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

18. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení poukázal na svoje odvolanie a opätovne uviedol, že žalobca nedostatočne špecifikoval a dôkazmi preukázal dôvodnosť svojho nároku proti nemu, ktorý považuje za pokus o bezdôvodné obohatenie. Skutkové tvrdenia žalobcu a súdu prvej inštancie vo vzťahu k ustanoveniam § 2 písm. f), § 18 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za irelevantné. Suma, ku ktorej dospel žalobca spôsobom výpočtu rozdielu medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi podľa názoru žalovaného nemôže v žiadnom prípade napĺňať zákonný

pojmem prekročenie podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietal, že takto vypočítaná žalovaná suma nie je žiadnym spôsobom konkretizovaná, a teda nie je možné zistiť porušenia čoho je dôsledkom. Pokiaľ žalovaná suma vyplynula zo žalobcom prezentovaného výpočtu, toto nemôže predstavovať žiadny dôsledok jeho dispozície s peňažnými prostriedkami, ako to predpokladá § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval, že neexistuje žiaden zákonný vzťah a príčinná súvislosť medzi žalobcom uplatňovanou sumou a uvedeným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch. Potvrdil, že jeho povinnosťou ako klienta banky bolo zabezpečiť, aby zostatok bežného účtu neklesol pod výšku minimálneho zostatku, pričom banka môže odmietnuť vykonať platby, v dôsledku ktorých by sa tak stalo. Takéto nepovolené prečerpanie je potrebné posúdiť ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Namietal, že súd prvej inštancie neskúmal, či mu na základe zmluvy o bežnom účte bolo umožnené disponovať finančnými prostriedkami podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyslovil názor, že v prípade, ak mal ísť do mínusových hodnôt na bežnom účte, automaticky sa mal aktivovať spotrebiteľský úver s povoleným prečerpaním, ako to vyplýva z bodu 4.1 rámcovej zmluvy. Považoval za nelogické, aby samotné zúčtovanie úrokov a poplatkov na základe jednostrannej vôle žalobcu boli pretransformované do prekročenia v právnom slova zmysle a ešte navyše úročené sadzbou 17,9 % + 5,05 %. Poukázal na to, že ak malo ísť o prekročenie, ktoré trvalo viac ako mesiac, žalobca bol podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch povinný ho informovať písomne alebo na inom trvalom médiu, ktoré mu malo byť dostupné, pričom žalobca ho podľa tohto ustanovenia vôbec neinformoval a uvedené riadne nepreukázal. Uviedol, že informácie podľa tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch sa do jeho dispozície v listinnej podobe nedostali, nakoľko to žalobca nepreukázal. Tiež uviedol, že nemohlo ísť o spôsob informovania prostredníctvom zverejnenia vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu, resp. ich sprístupnením na pobočkách, pričom tieto informácie sa nenachádzajú ani na výpisoch z účtov. Zároveň uviedol, že pre neho bolo obtiažne sa vyznať vo výpisoch z účtov a že z nich nevyplýva, že by ho žalobca informoval o prekročení v právnom slova zmysle, nakoľko samotné mínusové hodnoty mohli znamenať aj povolené prečerpanie. Nakoniec považoval za irelevantné v podmienkach pôsobnosti slovenského právneho poriadku odvolávať sa na nemecký a rakúsky právny poriadok vo vzťahu k fikcii doručovania, resp. k iným právnym otázkam. K argumentácii žalobcu o možnosti zmluvných strán upraviť si vzájomné práva a povinnosti, a teda aj odchylnú úpravu doručovania uviedol, že pravidlá doručovania sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli zo strany žalobcu jednostranne nanútené spotrebiteľovi bez možnosti ich zmeny, t.j. z hľadiska práv spotrebiteľa neprijateľné. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako žiadal v podanom odvolaní.

19. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s vyjadreniami žalovaného a naďalej sa pridrižiava všetkých svojich doterajších vyjadrení v tejto veci. Žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné z jeho strany zaujať stanoviská. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

21. Skôr ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku, rozhodol o návrhu žalobcu na prerušenie konania.

22. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

23. Z citovaného ustanovenia § 164 CSP vyplýva, že súd môže prerušiť konanie, ak po zvážení okolností dospeje k názoru, že konkrétne prebiehajúce konanie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Teda rozhodnutie súdu závisí od konkrétnych okolností sporu, pričom je potrebné, aby súd prihliadol aj na štádium, v akom sa konanie nachádza, ako aj zváži, či predmetný právny vzťah týkajúci sa účastníkov konania si nemôže prejudiciálne sám vyriešiť.

24. Žalovaný v predmetnej veci súčasne s podaním odvolania proti napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie podal aj návrh na prerušenie konania a navrhol, aby súd konanie prerušil až do vyriešenia trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/41/2018 proti p. Likavcovej, v ktorom si uplatňuje náhradu škody, ktorá bezprostredne súvisí s prejednávanou vecou.

25. Odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že žalovaný si v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/41/2018 proti p. Likavcovej uplatnil náhradu škody nepovažoval za dôvod na prerušenie tohto konania, nakoľko podľa ustanovenia § 164 CSP súd môže konanie prerušiť v prípade, ak prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie tohto konania do rozhodnutia o náhrade škody v uvedenej trestnej veci, návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný.

26. Odvolací súd ďalej prejednal odvolanie žalovaného proti napadnutej časti rozsudku.

27. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancii dňa 25.01.2019 proti žalovanému domáhal zaplata sumy 340,06 Eur, úroku vo výške 17,9 % ročne zo sumy 340,06 Eur od XX.XX.XXXX do zaplata a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 340,06 Eur od XX.XX.XXXX do zaplata. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Sberbank Slovensko, a.s. so žalovaným dňa 11.05.2016 uzavrel Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 (ďalej len „rámcová zmluva o bežnom účte“, resp. „zmluva o bežnom účte“). Na základe zmluvy o bežnom účte právny predchodca žalobcu zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet a poskytoval mu služby s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Ďalej žalobu odôvodnil tým, že žalovaný bol povinný v zmysle bodu 3.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a pod. Žalovaná suma 340,06 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, pričom z rozpisu všetkých transakcií na účte žalovaného počas celej doby trvania zmluvy o bežnom účte vypracovaného žalobcom vyplýva, že žalovaný mal na účte kredit vo výške 38.395,85 Eur a debet vo výške 38.735,91 Eur, pričom debet bol bližšie špecifikovaný celkovým počtom typov transakcií a celkovou výškou transakcií na účte žalovaného bližšie špecifikovaných v žalobe. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, na ktoré ustanovenie reflektujú aj Všeobecné obchodné podmienky v bode 3.3. písm. a) a b) a v bode 1.1. Nárok na úročenie debetného zostatku na účte a úrok z omeškania odôvodnil ustanovením § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a tým, že sadzba úroku platná pre prekročenie vyplýva z bodu 4.2 zmluvy o bežnom účte v spojení s Všeobecnými obchodnými podmienkami a úrok z omeškania vychádza z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby. Nárok na poplatky odôvodnil tým, že ich výška je upravená v Sadzobníku poplatkov a nárok na poplatky, ich splatnosť a zmeny boli upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach, a to v bode 3.13 písm. a), b), c) a d). Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu výpisy z účtu žalovaného.

28. Z rámcovej zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal odo dňa účinnosti tejto zmluvy otvoriť a viesť pre žalovaného bežný účet s programom služieb môjÚČETactive2 a za odplatu k nemu poskytovať žalovanému platobné a bankové služby v rozsahu podľa bodu 1.2. rámcovej zmluvy (čl. 1, bod 1.1 rámcovej zmluvy). V čl. 4, bod 4.2 rámcovej zmluvy si zmluvné strany dohodli maximálny úverový rámec 5.000,-- Eur, úrokovú sadzu variabilnú, BASE RATE pre povolené prečerpanie, v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní vo výške 17,90 %, sadzbu úroku z omeškania 5,05 % p.a. v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, poplatky podľa Sadzobníka poplatkov Sberbank, platných ku dňu uzavretia zmluvy, výšku odplaty pre spotrebiteľský úver vypočítanú podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vo výške 17,90 % zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok, úrokovou sadzbou prekročenia vo variabilnej výške, BASE RATE pre povolené prečerpanie + 5,05 % p.a. v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní a splácanie prekročenia - v prípade prekročenia povinnosť zaplata úroku zo sumy prekročenia bez zbytočného odkladu, najneskôr však v lehote 30 kalendárnych dní, vyrovnáť, Sberbank je oprávnená úročiť sumu prekročenia aj úrokom z omeškania. Podľa čl.4, bod 4.3. rámcovej zmluvy úverový rámec klient (žalovaný) nesmie prečerpať, avšak v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov alebo v dôsledku nezaplata rozdielu po znížení úverového rámca môže na jeho

bežnom účte dôjsť k prekročeniu. Sberbank klienta (žalovaného) o prekročení informuje vo výpise. V čl. 5 bod 5.3 rámcovej zmluvy si zmluvné strany dohodli, že žalovaný za program služieb bude platiť mesačný poplatok vo výške podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, ktorý mu bude účtovaný na ľarchu bežného účtu uvedeného v bode 1.1 tejto rámcovej zmluvy, o ktorom bude informovaný formou informatívneho výpisu k bežnému účtu. Podľa čl. 8, bod 8.1 rámcovej zmluvy súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky 1 a obchodné podmienky 2, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy.

29. V podaní zo dňa 01.03.2019, doručenom súdu prvej inštancie dňa 06.03.2019 žalobca na základe výzvy súdu opätovne uviedol, že uplatnený nárok predstavuje rozdiel medzi debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, pričom opakovane ako v žalobe uviedol rozpis všetkých transakcií na účte žalovaného počas celej doby trvania zmluvy. V tomto podaní dal vysvetlenie, čo jednotlivé položky kreditných a debetných transakcií znamenajú. Ďalej uviedol, že poplatky za upomienky boli účtované v zmysle Sadzobníka na str. 11 - upomienka - zaslaná majiteľovi účtu v nepovolenom prečerpaní/prekročení a 1 krát upomienka v prehľade uvedená ako Popl. upomienka SU bezuceL.DR, ktorá bola účtovaná v zmysle Sadzobníka poplatkov na str. 34. Poplatok za upomienku predstavuje skutočnú náhradu nákladov banky, ktoré vznikli banke v súvislosti s omeškaním dlžníka, najmä náklady banky za vyhotovenie a zaslanie upomienky, náklady spojené so zasielaním informácií do spoločného úverového registra, sledovaním ďalšieho správania dlžníka a pod. K poplatkom za transakcie uviedol, že išlo o dva poplatky vo výške 1,90 Eur účtované za výber v hotovosti podľa Sadzobníka poplatkov str. 48, poplatok za vedenie účtu v zmysle bodu 5.3 zmluvy o bežnom účte účtovaný 12 krát vo výške 5,99 Eur na základe Sadzobníka poplatkov účinného k 01.10.2015 str. 4 ako poplatok za vedenie účtu s programom služieb môjÚČET active2 a 8 krát vo výške 4,99 Eur účtovaný na základe Sadzobníka poplatkov účinného k 01.04.2017 str. 1. Úroky celkom vo výške 62,74 Eur boli účtované v zmysle § 2 písm. f) a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom sadzba úroku platná pre prekročenie bola 17,9 % ročne a vyplýva z bodu 4.2 zmluvy o vedení účtu v spojení s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok (bod 3.3 písm. n), bod 3.11 písm. c), g), h).

30. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

31. Podľa § 1 ods. 2, prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia rámcovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia rámcovej zmluvy na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.

33. Podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia rámcovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

34. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia rámcovej zmluvy, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

35. Podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia rámcovej zmluvy, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

a) prekročení,

b) výške prekročenej čiastky,

- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

36. Po preskúmaní veci sa odvolací súd sa aj napriek tomu, že zmluva o bežnom účte aj bez ohľadu povahu zmluvných strán a záväzkový vzťah, ktorý na jej základe vznikol je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná rámcová zmluva o bežnom účte je aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ju uzatvárala na jednej strane banka ako podnikateľ poskytujúci peňažné služby a na strane druhej fyzická osoba nepodnikateľ v pozícii spotrebiteľa. Ide o pomenovaný zmluvný typ, ktorým sa veriteľ v pozícii dodávateľa zaviazal poskytnúť dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom peňažné prostriedky s jeho voľnou dispozíciou, ale aj s dispozíciou banky, pokiaľ jej dal príkaz na úhradu v prospech tretích osôb a pokiaľ mal na účte dostatok finančných prostriedkov. Ak však banka zrealizovala jeho príkazy a ak dlžník na účte nemal dostatok finančných prostriedkov, musela použiť vlastné finančné prostriedky a tým okamihom došlo k poskytnutiu úveru žalovanému. Tým istým okamihom došlo aj k nepovolenému prečerpaniu a žalovaný bol povinný prečerpanú sumu ihneď žalobcovi vrátiť, čo neurobil. Vzhľadom na to, že žalovaný nemal na svojom účte dostatok finančných prostriedkov a nemal na svojom účte povolené prečerpanie a žalobca musel použiť svoje vlastné finančné prostriedky na úhradu poplatkov a úrokov za žalovaného, došlo zo strany žalovaného k nedovolenému prečerpaniu finančných prostriedkov na účte, ktorý bol splatný ihneď. Zároveň z jednotlivých mesačných výpisov z účtu za obdobie od 31.05.2016 do 31.01.2018 predložených žalobcom spolu so žalobou mal odvolací súd preukázané, že žalovaný mal na účte debetný zostatok v celkovej sume 340,06 Eur pozostávajúci z poplatkov za dve upomienky zaslané majiteľovi účtu v nepovolenom prečerpaní, resp. prekročení po 10,-- Eur, spolu vo výške 20,-- Eur, jednu upomienku o nezaplatení dlžnej sumy vo výške 20,-- Eur, z dvoch poplatkov za transakcie po 1,90 Eur účtované za výber v hotovosti podľa Sadzobníka poplatkov, z poplatku za vedenie účtu účtovaný 12 krát po 5,99 Eur a poplatok za vedenie účtu účtovaný 8 krát po 4,99 Eur a úrokov v celkovej výške 62,74 Eur. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie mal správne preukázané, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 340,06 Eur je nesporný.

37. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal výšku uplatneného úroku, odvolací súd uvádza, že zmluvný úrok vo výške 17,90 Eur ročne vyplýva z čl. 4, bod 4.2 rámcovej zmluvy, v ktorej si zmluvné strany dohodli v prípade prekročenia úrokovú sadzbu vo výške 17,90 % ročne plus 5,05 % ročne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že žalobca si v predmetnom konaní proti žalovanému uplatnil zmluvný úrok z prečerpania vo výške dohodnutej v rámcovej zmluve, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobcovi priznal aj nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku tak, ako si ho zmluvné strany dohodli.

38. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom p. Jany Likavcovej odvolací súd uvádza, že podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, pričom hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Z uvedeného teda vyplýva, že je na súde, ktorý stranou navrhnutý dôkaz vykoná a ktorý nie. Keďže z listinných dôkazov založených v tomto spise bola preukázaná dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, podľa názoru odvolacieho súdu vykonanie dokazovania výsluchom p. Jany Likavcovej nebolo relevantné pre rozhodnutie v tejto veci. Z uvedeného dôvodu odvolací súd túto námietku žalovaného považoval za nedôvodnú.

39. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že tvrdenie žalovaného, že už nie je dlžníkom nebolo preukázané. Zo zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 18.05.2016 uzavretej medzi žalobcom ako pôvodným dlžníkom a spoločnosťou DAJ s.r.o., Banská Bystrica ako novým dlžníkom vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je iná pohľadávka žalobcu vzniknutá zo zmluvy o pôžičke zo dňa 13.05.2016, t.j. inej zmluvy. To znamená, že táto zmluva sa nevzťahuje na pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu. Zároveň z obsahu spisu nevyplýva a ani nebolo preukázané, že žalobca ako veriteľ s prevzatím dlhu súhlasil, nakoľko podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval túto námietku žalovaného za bezpredmetnú.

40. Odvolací súd taktiež nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, že ustanovenie o fikcii doručenia vo všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou podmienkou. Z čl. 8, bod 8.1

rámцovej zmluvy vyplýva, že všeobecné obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, pričom žalovaný svojim podpisom potvrdil, že k návrhu na uzavretie tejto rámцovej zmluvy mu tieto boli predložené. V čl. 19.6 týchto všeobecných podmienok si zmluvné strany dohodli doručovanie, pričom akékoľvek oznámenie alebo iná formálna korešpondencia doručovaná bankou klientovi sa považuje za doručená v tretí deň nasledujúci po dni podania zásielky na poštovú prepravu, ak bola zásielka poslaná poštou. Odvolací súd uvádza, že časť obsahu zmluvy možno v zmysle ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len „rozsudok vo veci C-42/15“), ktorý uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená v jedinom dokumente.

41. Odvolací súd sa ďalej stotožnil s tým, že v konaní vedenom pod sp.zn. 13Csp/32/2019 sa vymáha iná pohľadávka, ako v tomto konaní, nakoľko v tomto konaní je žalobcom spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. a predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorú uvedená spoločnosť nadobudla postúpením od Prima banka Slovensko, a.s. vzniknutá na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 631045 uzavretej medzi Sberbank Slovensko, a.s. (právnym predchodcom Prima banka Slovensko, a.s.) a žalobcom dňa 13.05.2016. Predmetom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 12.500,-- Eur.

42. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že v konaní bolo porušené právo na spravodlivý proces, pretože súd prvej inštancie aj napriek jeho oznámeniu o úmrtí jeho právneho zástupcu konal a na pojednávaní konanom dňa 09.12.2020 vyhlásil rozsudok v jeho neprospech, odvolací súd zistil, že predvolanie na uvedené pojednávanie súd prvej inštancie doručoval zástupcovi žalovaného JUDr. Pavlovi Zimmerovi, ktorého žalovaný splnomocnil na vykonávanie všetkých úkonov v tomto konaní. Zástupca žalovaného predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 09.12.2020 prevzal dňa 19.11.2020. Z úradného záznamu spísaného súdom prvej inštancie dňa 07.12.2020 odvolací súd zistil, že v tento deň žalovaný telefonicky kontaktoval súd prvej inštancie a žiadal o ospravedlnenie z pojednávania na deň 09.12.2020 a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Zároveň súdu prvej inštancie oznámil, že jeho právny zástupca zomrel. Zároveň zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 09.12.2020 vyplýva, že súd prvej inštancie sa po vyvolaní oboznámil s ospravedlnením strán sporu (t.j. žalobcu ako aj žalovaného) z neúčasti na tomto pojednávaní so žiadosťou, aby súd pojednával v ich neprítomnosti, pričom na tomto pojednávaní súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok vo veci samej. Z uvedeného mal odvolací súd potom preukázané, že v danom prípade aj napriek tomu, že predvolanie na toto pojednávanie bolo doručované len zástupcovi žalovaného, žalovanému nebolo porušené právo na spravodlivý proces, ako to tvrdil žalovaný vo svojom odvolaní, pričom žalovaný ani nežiadal pojednávanie odročiť. Zároveň v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, že pred pojednávaním telefonicky ospravedlnil svoju neúčasť na tomto pojednávaní a že súhlasil, aby sa pojednávalo aj v jeho neprítomnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval aj túto námietku žalovaného za nedôvodnú.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Odvolací súd zistil, že žalobca bol v predmetnej veci úspešný v celom rozsahu, a preto podľa § 255 ods. 1 CSP žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie preto v súlade s uvedeným ustanovením CSP žalobcovi, ako úspešnej strane vo veci priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

45. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

46. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

47. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).